

Motion till riksdagen 2005/06:N233

av **Torkild Strandberg (fp)**

Kärnkraftverket i Barsebäck

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om återöppning av Barsebäck 1.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om den förtida stängningen av Barsebäck 2.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om förbudet mot forskning och om planering av ny kärnkraft i Sverige.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om nya och utökade koldioxidutsläpp från kolkraftsanläggningar i Stenungsund och Malmö.

Kärnkraftverket i Barsebäck

”Vad ska väck? Barsebäck! – Vad skall in? Sol och vind!” Så hette det i demonstrationstågen inför kärnkraftsomröstningen för snart 25 år sedan. Sedan dess har mycket hänt. Framför allt har växthuseffekten blivit allmänt känd. Isens utbredning i Arktis har minskat successivt sedan 1950. De flesta glaciärer på vår planet minskar i volym. Stora skyfall och översvämningar blir vanligare. Öknarna breder ut sig. FN:s klimatexperter varnar för att klimatförändringarna accelererar.

Även om förekomsten av växthusgaser är en förutsättning för allt mänskligt liv på jorden, är de flesta forskare i dag överens om att dagens utsläpp av koldioxid leder till en icke önskvärd växthuseffekt där den globala temperaturen höjs.

Regeringen har redan påbörjat avvecklingen och stängt en av reaktorerna i Barsebäck. Denna energi ersätts i stort sett med olja och gas. Samtidigt som staten för samtal med kärnkraftsproducenterna om att avveckla fler kärnkraftsreaktorer, håller statliga Vattenfall på att projektera ett kraftigt ökat utnyttjande av oljekraftverket i Stenungsund, och Sydkraft planerar för ett stort gaskraftverk i Malmö.

Fel! Okänt namn på

Att dämpa växthuseffekten är mänsklighetens största utmaning. Medan resten av världen försöker minska sina koldioxidutsläpp planerar Sveriges regering att öka sådana utsläpp för att kunna avveckla den svenska kärnkraften. Det är en ansvarslös miljöpolitik. Fossileldningen ställer till stora miljöskador och skördar årligen ett stort antal människoliv genom olyckor och skadliga utsläpp. Långt fler drabbas av kroniska luftvägssjukdomar och cancer.

Det nya oljekraftverket i Stenungsund och det nya gaskraftverket i Malmö kommer att öka koldioxidutsläppen med nästan 4 miljoner ton/år, vilket motsvarar 7–8 % ökning. I stället bör staten medge att en femte kärnkraftsreaktor uppförs i Ringhals. Beslutet om avvecklingen i Barsebäck bör rivas upp och den redan stängda reaktorn åter tas i bruk.

Sverige har i dag i praktiken ett förbud mot forskning och planering kring ny kärnkraft. Detta förhindrar att ny, viktig kunskap genereras inom landet, men också våra möjligheter att utvärdera internationell forskning.

Kärnkraften har en oerhörd utvecklingspotential genom nyutvecklade reaktortyper eller fissionsmetoder som gör att kärnbränsleresurserna kan räcka i tusentals år. Om fusionstekniken blir ekonomiskt gångbar och miljömässigt säker kan kärnteknikens uthållighet sträcka sig långt bortom vår tidshorisont. Enligt Svenska Kraftnät kommer elförbrukningen att öka med ca 300 megawattimmar per år i framtiden.

Utbyggnaden av produktionskapaciteten går långsammare än ökningen i förbrukningen. Detta gör att Sverige blir successivt mer beroende av import av el de närmaste åren. Samtidigt leder utvecklingen i både Norden och Nordeuropa till minskade möjligheter att exportera el till Sverige.

Stockholm den 27 september 2005

Torkild Strandberg (fp)